

ISUS NU LIPSEȘTE DE LA NICI O ÎNTÂLNIRE

Tampa - Florida

Haideți să rămânem pentru un moment în picioare și să ne plecăm capetele pentru un cuvânt de rugăciune. Dacă aceasta este seara pe care am pus-o deoparte pentru mântuirea noastră, pentru a veni la Hristos și a primi Duhul Sfânt, mă întreb câți dintre voi au o cerere, în timp ce stăm cu capetele și inimile plecate, și doresc să spună: „Doamne Dumnezeule, adu-Ți aminte de mine, fiindcă vreau să fiu pus în rânduială cu Tine.” Vreți să ridicați mâinile acum? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Tată ceresc, suntem atât de recunoscători pentru prezența Ta și pentru oamenii de bună credință care cred cu adevărat că vii și că trebuie să se pregătească pentru acest mare eveniment așteptat de mii de ani de întreaga lume. Noi vedem cum timpul și istoria se scurg, și începe să se instaleze veșnicia, ceea ce face ca inimile noastre să se încălzească într-un fel ciudat. Tată, Te rugăm să ne cercetezi inimile și să ne încerci în seara aceasta, iar dacă vei găsi orice fel de păcat în ele, să-l scoți afară. În săptămâna aceasta am observat că în prezența Ta, gândurile inimilor au fost descoperite și date în vileag în fața noastră, spunându-ne toate aceste lucruri.

Doamne, dorim ca în seara aceasta inimile noastre să fie puse în rânduială cu Tine și să ne binecuvântezi. Aici pe amvon, a fost pusă o cutie cu batiste, niște colete mici care vor merge la cei aflați în nevoie. Tată ceresc, Te rog, ca după ce se va face rugăciunea cu credință în Dumnezeu, și fiecare din aceste batiste, bucăți de material sau pachet, vor atinge un bolnav, acesta să fie vindecat, pentru că toți din această audiență Îți cerem cu o inimă și un gând să îi vindeci, Tată. Îți cerem aceasta pentru că ai spus: „*Cereți și vi se va da; și orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.*” (Marcu 11.24). Doamne, eu cred și noi toți credem că vom primi lucrul cerut. Fie ca aceasta să se împlinească

pentru slava Împărăției lui Dumnezeu, pentru că am cerut în Numele lui Isus. Amin. Puteți să vă așezați.

Este bine că în seara aceasta suntem din nou în auditoriu, cu nădejdea că Domnul ne va vizita, fiindcă am lăsat deocamdată deoparte rugăciunea pentru bolnavi și am dedicat această seară salvării sufletelor noastre, deoarece fiecare dintre noi trebuie să se predea din nou Domnului și să-și înnoiască viața. În săptămâna aceasta, noi am văzut prezența lui Isus Hristos, Scriptura dovedită și pe El printre noi, făcând aceleași lucrări pe care le-a făcut când a fost pe pământ, fiindcă procedează în același fel.

Noi vedem cum slujba aceasta merge pe o treaptă mai înaltă, și cum creștem într-o biserică desăvârșită care se apropie de o zi desăvârșită. La micul dejun din dimineața aceasta, noi am avut o mică părtășie și un timp minunat, și doresc să le mulțumesc fraților pentru această cooperare minunată. Cu această ocazie, am putut să strâng mâna multor frați minunați care sponsorizează această adunare și care ne-au adunat aici. Aceasta arată că ei sunt interesați de oamenii lor, că sunt păstori adevărați, interesați de oile lor. Sunt recunoscători pentru ei. Orice păstor adevărat este interesat să dea vitamine oilor, aceste vitamine duhovnicești care le ajută să crească într-o credință puternică în Dumnezeul nostru. Eu apreciez astfel de bărbați.

În dimineața aceasta am comparat creșterea bisericii cu o sămânță semănată în pământ, care de îndată ce este pusă acolo crește din slavă în slavă. Acea sămânță va crește ca o floare, apoi se va întoarce din nou la sămânță, aceasta fiind la fel ca sămânța originală care a fost însămânțată.

La fel a fost și evoluția Bisericii. Creșterea Bisericii a început în aceste zile din urmă. După epocile întunecoase, ea a început prin mesajul lui Martin Luther, care a predicat că neprihănirea se primește prin credință. După ce s-a încheiat timpul lui și biserica s-a organizat, ei au murit. După Luther a venit Zwingli, dar el nu a crezut nici măcar în nașterea din fecioară. El s-a dus în Elveția, dar cei care țin învățătura lui Zwingli, nici măcar acum nu cred că Isus a fost născut din fecioară, ci spun că El

a fost Fiul lui Iosif, dar a fost numit Fiul lui Dumnezeu. Aceasta ia însă stâlpul de susținere de sub fundamentul creștinismului. El a fost născut din fecioară, pentru că altfel ar fi fost un om păcătos ca mine și ca tine. El a fost Fiul lui Dumnezeu.

După aceea a venit Calvin și așa mai departe, iar într-un final biserica a ajuns într-o asemenea stare încât a trebuit să primească încă o reformare. Astfel, Dumnezeu l-a trimis pe John Wesley cu un mesaj de sfințire și de curățire a sufletului. Wesley împreună cu Whitefield și mulți alții au intrat într-o mare reformare, după care Asbury împreună cu alții au venit în Statele Unite. Acea mare trezire a salvat Anglia și lumea din acea vreme.

Dar ce au făcut ei? După ce fondatorii lor au murit, au început să se organizeze pe baza doctrinei lor, și înainte să prindă de veste, au făcut o organizație. Din ei s-au rupt alții, ca de exemplu: Alexandru Campbell, John Smith, biserica baptistă și așa mai departe, iar după ei au venit nazarinenii, sfinții pelerini și alții.

A urmat o altă mare reformare, mișcarea pentecostală care a ieșit din acele organizații cu restituirea darurilor, vorbirea în limbi, vindecarea divină, semne mari și minuni. Această mișcare a durat cam cincizeci, cincizeci și opt de ani, începând de când Duhul Sfânt S-a pogorât pe vechea stradă Azusa din California, aici în Statele Unite. A venit un timp cu adevărat măreț.

Dar ce au făcut și pentecostalii? S-au divizat în mai multe organizații fiindcă unul a spus: „El vine pe un cal alb!” în timp ce altul a zis: „El vine pe un nor alb!” și astfel s-au despărțit și au stricat frățietatea și părtășia dintre oameni.

Este exact ce a făcut și Israelul. Ei habar nu aveau că în timp ce se bucurau și strigau pe malul mării pentru biruința avută, se aflau la numai patru zile distanță (patruzeci de mile) de țara făgăduită, dar le-au trebuit patruzeci de ani să ajungă acolo. De ce aceasta? Harul le dăduse un profet, un Stâlp de Foc, un miel jertfit și eliberarea, dar ei au vrut totuși o Lege. Au vrut ceva care să îi pună să facă și ei ceva; au vrut să-și pună mâinile pe ceva. Astfel, în Exod 19 au făcut cea mai mare

greșeală pe care o puteau face, pentru că au respins harul și au vrut Legea. Ce s-a întâmplat după aceea? El i-a lăsat să pribegescă timp de patruzeci de ani prin pustie. Ei au mâncat mana aceea vie, și-au luat neveste și au crescut copiii până când generația aceea a murit și s-a ridicat alta. Au fost doar la patruzeci de ore depărtare de acea țară, dar au trebuit să aștepte patruzeci de ani ca să meargă acolo. Atunci s-a ridicat un alt conducător, Iosua, și împreună cu ei, cu acel grup nou, au intrat în acea țară.

Cred că avem o paralelă foarte frumoasă aici. Părinții noștri pentecostali s-au ridicat cu mult timp în urmă și aveau acel sfat al bătrânilor. Apoi, s-au despărțit și s-a format Adunarea lui Dumnezeu, uniții și așa mai departe, ridicându-se organizație după organizație, certându-se și luptându-se unii cu alții. Dumnezeu i-a lăsat să stea acolo, să-și ia neveste, să crească copiii, să vorbească în limbi și să strige în Duhul, dar acum vine un grup nou.

Ei s-au aflat doar la câteva zile de Țara făgăduită. Toate aceste binecuvântări au fost bune, dar țineți minte că tot acel ținut le aparținea. Acum, noi ne pregătim să intrăm în Țara făgăduită și fie ca Domnul să ne ajute în timp ce privim la aceste lucruri.

Este la fel ca în cazul piramidei. Ați observat cum a fost făcută piramida? Nu mă refer la învățătura piramidei, ci doar la piramidă. Uitați-vă la bancnota de un dolar: acel vultur este pecetea Statelor Unite. De ce scrie sub piramidă: „Marea pecete?” De ce este importantă pentru Statele Unite această pecete și ochiul care privește din ea? Piatra din capul unghiului din vârful piramidei a fost respinsă. Această Piatră din capul unghiului, Piatra împărătească, nu a fost pusă pe piramidă nici până astăzi. De ce?

Când Enoh și contemporanii lui au construit piramidele din Egipt, au știut că Piatra din capul unghiului va fi respinsă. Acea piramidă este atât de desăvârșită încât nici n-au avut nevoie de mortar când au construit-o. Pietrele au fost atât de bine cioplite și atât de strâns îmbinate, încât nu poți pune nici măcar o lamă de ras între ele.

Acum, totul este pregătit și finisat pentru ca Piatra să poată veni în capul unghiului. Tot așa și Dumnezeu Și-a adus Biserica de la neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt, la slujba Duhului de acum, care însuflețește Cuvântul, și această slujbă va trebui să fie exact la fel ca și a Lui.

Este la fel ca în cazul umbrei mâinii mele. În timp ce se îndepărtează ea devine tot mai neclară, dar când palma mea se apropie de perete devine tot mai clară, iar în cele din urmă pozitivul și negativul se contopesc, devin una. La fel se întâmplă când Biserica și Cuvântul trebuie să devină una: este cum au fost Isus și Dumnezeu una.

Dumnezeu a fost în Hristos împăcând lumea cu Sine. Tot așa trebuie să fie și Hristos în Biserică, ungera Cuvântului, ca să se împlinească totul. Aceasta reprezintă Piatra din capul unghiului care vine în ultima epocă a bisericii. Nu este vorba de Laodicea, pentru că Mireasa este chemată afară din biserică. Ea este Biserica chemată afară dintr-o biserică, așa cum El a chemat afară o națiune din Egipt. Noi trăim în acea zi și suntem recunoscători pentru aceste lucruri mărețe pe care le vedem.

Dacă va fi cu voia Domnului, mâine după-amiază va fi încheierea acestor servicii, așa că vom alocă acel timp rugăciunii pentru bolnavi. Astfel, cine dorește rugăciune, poate veni să ia un număr de rugăciune ca să poată intra în rând. Motivul pentru care împărțim numere de rugăciune este ca să menținem ordinea. Dacă nu am face aceasta, oamenii ar veni din toate părțile. Dacă ai un număr de rugăciune, tu poți intra în rând ca să vezi și să crezi slava lui Dumnezeu care Se arată. Va fi un lucru măreț.

Vă mulțumim pentru tot ce ați făcut, pentru călduroasa primire care ni s-a făcut în mijlocul acestor frați predicatori, și așa mai departe. Mâine va fi duminică și vor fi deschise toate aceste biserici, de aceea aici nu va fi nici un serviciu, ci doar școala duminicală. Eu sunt însoțit de câțiva vizitatori care au venit din orașul meu natal și care vor fi cu noi. Ei sunt bărbații care au sponsorizat aceste întâlniri, deoarece cred în astfel de adunări. Dacă aș fi locuit în acest oraș, poate aș fi aparținut și eu

uneia din aceste biserici, pentru că ei cred la fel ca mine.

Tu, cel care ți-ai predat viața lui Hristos în săptămâna aceasta și nu ai o biserică locală, de ce nu vorbești cu oamenii aceștia? Ei cred același lucru, pentru că altfel nu ar sta aici. Du-te mâine și găsește una din aceste biserici. Sunt sigur că este un lucru bun pentru că ei te vor ajuta să crezi. Dacă nu ai fost botezat, cere-le să facă aceasta, iar dacă nu ai primit Duhul Sfânt, întreabă-i și ei te vor ajuta să ajungi la Hristos, păstorindu-te pe această cale până la venirea Lui. Domnul să vă binecuvânteze pe fiecare în parte.

Voi știți că prezbiterienii se tot ridică apoi se așează. Eu nu sunt un prezbiterian, dar cred că atunci când citim Cuvântul ar trebui să ne ridicăm în semn de respect pentru Dumnezeu. Este ca atunci când salută drapelul, depunem jurământul sau orice altceva.

Pentru seara aceasta am ales niște versete din Luca 7 începând de la versetul 36. Toată săptămâna am lucrat la un gând pe care l-am avut când am venit înapoi și care este în legătură cu descoperirea Dumnezeului celui Atotputernic. Dar când m-am uitat la notițele pe care mi le-am făcut, am văzut că aveam în jur de douăzeci de pagini, așa că nu aveam cum să le parcurg într-o oră. Astfel, m-am gândit să-l schimb, și așa am făcut, și cred că lucrurile pe care le voi spune în continuare vor fi în voia lui Dumnezeu.

Deci, **Luca 7.36-50:**

„Un fariseu a rugat pe Isus să mănânce la el. Isus a intrat în casa fariseului și a șezut la masă.

Și iată că o femeie păcătoasă din cetate a aflat că El era la masă în casa fariseului: a adus un vas de alabastru cu mir mirositor

și stătea înapoi, lângă picioarele lui Isus, și plângea. Apoi a început să-l stropească picioarele cu lacrimile ei și să le șteargă cu părul capului ei; le săruta mult și le ungea cu mir.

Când a văzut lucrul acesta, fariseul care-L poftise și-a zis: „Omul acesta, dacă ar fi un proroc, ar ști cine și ce fel de femeie este cea care se atinge de El: că este o păcătoasă.”

Isus a luat cuvântul și i-a zis: „Simone, am să-ți spun ceva.” „Spune, Învățătorule”, I-a răspuns el.

„Un cămătar avea doi datornici: unul îi era dator cu cinci sute de lei, iar celălalt cu cincizeci.

Fiindcă n-aveau cu ce plăti, i-a iertat pe amândoi. Spune-Mi, dar, care din ei îl va iubi mai mult?”

Simon I-a răspuns: „Socotesc că acela căruia i-a iertat mai mult.” Isus i-a zis: „Drept ai judecat.”

Apoi S-a întors spre femeie și a zis lui Simon: „Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat în casa ta, și nu Mi-ai dat apă pentru spălat picioarele; dar ea Mi-a stropit picioarele cu lacrimile ei și Mi le-a șters cu părul capului ei.

Tu nu Mi-ai dat sărutare; dar ea, de când am intrat, n-a încetat să-Mi sărute picioarele.

Capul nu Mi l-ai uns cu untdelemn; dar ea Mi-a uns picioarele cu mir.

De aceea îți spun: păcatele ei, care sunt multe, sunt iertate; căci a iubit mult. Dar cui i se iartă puțin iubește puțin.

Apoi a zis femeii: „Iertate îți sunt păcatele!”

Cei ce ședeau cu El la masă au început să zică între ei: „Cine este Acesta de iartă chiar și păcatele?”

Dar Isus a zis femeii: „Credința ta te-a mântuit; du-te în pace.”

Haideți să ne rugăm. Doamne Isuse, această istorisire s-a întâmplat cu mulți ani în urmă, dar este o întâmplare adevărată, pentru că este scrisă pe paginile Bibliei noastre. Noi nu încercăm să portretizăm acest lucru, ci aș dori să ne ajuți să-l aducem ca mesaj pentru oameni, ca ei să vadă că ești Același Domn Isus. Revarsă binecuvântările Tale peste noi toți, fiindcă avem multe nevoi; fiindcă avem nevoie de Tine, Doamne.

Noi am văzut cum i-ai făcut pe orbi să vadă, pe surzi să audă, pe șchiopi să umble, prin mărturia doctorilor am văzut cum ai ridicat cinci oameni dintre morți, la intervale de timp diferite și în diferite națiuni, dar cred că cel mai bolnav lucru de pe pământ, în seara aceasta, este Trupul lui Hristos, Biserica. Ea este foarte bolnavă și Te rugăm s-o vindeci, Doamne.

Vindecă orice rană a oamenilor care au poposit în seara aceasta în acest loc, Tampa, în mijlocul acestui grup minunat de oameni, și fie ca Duhul să ne dea acest lucru, pentru că Îți cerem aceasta în Numele lui Isus și pentru slava și onoarea Lui. Amin.

Sunteți o audiență plăcută, în fața căreia îmi este ușor să predic. Nu știu nici măcar când să mă opresc, dar aceasta lasă să se vadă dacă primiți cuvintele pe care le

spun.

Sunt mai obosit ca niciodată, deoarece încă de la Crăciun sunt numai în călătorii. De aici voi pleca direct la Tucson, ca să încep din nou, așa că de acolo voi pleca direct în Columbia Britanică unde voi boteza un trib întreg de indieni pe care i-am condus la Hristos. Toamna trecută când am mers acolo într-o excursie de vânătoare, toți erau catolici, dar în urma vindecării unei mame, tot tribul și-a predat viața lui Hristos. Nu putea s-o atingă nimeni pentru că zăcea pe moarte, dar acum toți doresc să mă întorc la ei imediat ce se topește gheața. Acolo se ajunge până la -65°C.

Astfel, de îndată ce se va topi gheața, voi merge acolo ca să-i duc la apă. Ei sunt un trib de vânători care locuiesc de-a lungul șoselei Alaska și care vor să se întâlnească cu mine ca să fie botezați și să-L accepte pe Hristos. Ei L-au văzut pe Domnul arătând o vedenie cu un loc în care va fi un anumit urs, cât va cântări, ce fel de urs va fi, cine va fi acolo, cu ce vor fi îmbrăcați cei prezenți și multe alte amănunte, pentru că El a arătat aceasta înainte ca să se întâmple.

Când au auzit aceasta, ei au spus: „În ținutul acesta nu există așa ceva,” dar noi ne-am dus acolo și totul s-a împlinit cuvânt cu cuvânt, iar trofeecele acelea atârnă astăzi în camera mea. Indienii aceia sunt oameni duri, dar El are sămânța pusă peste tot, așa că ei au zis: „Vrem să fim botezați!”

Subiectul meu din seara aceasta este: **„Isus nu lipsește de la nici o întâlnire,”** și aș vrea să purtați acest lucru în gândurile voastre în timp ce vorbim. Nu voi vorbi prea mult, dar aș vrea să țineți minte că trebuie să vă întâlniți cu Cel care este prezent în seara aceasta printre noi.

Trebuie să fi fost la apusul soarelui când a început acțiunea povestirii noastre. Mesagerul fariseului a alergat probabil toată ziua, sau poate chiar două sau trei zile, fiindcă încerca să-L găsească pe Isus. Probabil s-a dus din Dan până la

Berșeba, fiindcã Isus urma sã vorbeascã acolo și sã facã semne și minuni, ceea ce a fãcut ca toți oamenii sã se adune în jurul Lui. De acolo, El urma sã plece în altã parte: „Eu trebuie sã merg în alt oraș.”

Poate mesagerul acela a întâmpinat multe greutăți. Poate s-a dus în Capernaum, dar când a ajuns acolo i s-a spus: „A plecat de aici acum o sãptãmânã și nu știm unde S-a dus, dar a plecat undeva.” Oh, el era obosit! Pãrul îi era ud de transpirație și picioarele prãfuite și murdare, și așa a intrat în adunarea unde vorbea Isus.

Isus era și El obosit. Vorbise toatã ziua, iar gura Îi era uscatã de atãta vorbit, mâinile începeau sã-I tremure și ochii Îi erau obosiți, în timp ce soarele începea sã coboare spre asfințit.

Mesagerul voia sã-L vadã pe Isus pentru cã avea un mesaj pentru El, dar Isus avea în jurul Sãu doisprezece bãrbați care-i țineau pe oameni departe, fiindcã toți se îmbulzeau sã-L atingã. Vã povestesc aceasta ca într-o micã dramã, ca sã poatã înțelege toatã lumea. Sã zicem cã mesagerul s-a dus mai întâi la Filip, iar acesta i-a zis ceva de genul: „Tinere, sigur cã te vom lãsa sã-L vezi pe Stãpân, dar este foarte obosit și noi trebuie sã veghem pentru cã nu se oprește pânã nu cade jos. În ultimul timp am participat la foarte multe întâlniri, așa cã nu cred cã este posibil.” Dar mesagerul a insistat: „Am o scrisoare de la un bãrbat foarte important, din lumea religioasã. Este o invitație pentru Stãpânul tãu și ar fi un lucru mare dacã s-ar duce. Eu trebuie sã-L vad pentru cã am fost însãrcinat sã-L aduc aceastã scrisoare și sã mã asigur cã o primește personal.”

Astfel, într-un final mesagerul a fost dus la Domnul Isus. În timp ce privea la Domnul Isus, când Acesta era pe cale sã coboare de la amvon sau de unde Îl duseserã ucenicii sã vorbeascã, deci în timp ce-L privea, Isus l-a fixat cu privirea. Probabil îi plãcuse acel tânãr.

Tânãrul i s-a adresat și i-a spus: „Domnule, eu am o însãrcinare. În orașul acela este un bãrbat care aparține unei clase religioase foarte mari și stricte, fariseilor. El

pregătește o cină, un mare banchet și ar dori să fii Oaspetele lui de onoare. Mulți ar dori să vină la acest banchet, dar el te-a ales pe Tine. De trei zile am încercat să Te gălesc prin toată țara și sunt foarte fericit că am reușit să ajung aici ca să-ți înmânez această scrisoare.”

Isus a luat scrisoarea și a citit-o. Noi vedem că acest fariseu pregătea un mare ospăț și l-a invitat pe Isus ca Oaspete de onoare. Isus a stat câteva clipe și l-a privit pe acel tânăr. Oricât ar fi de ocupat, nu este posibil să-l inviți și să te refuze. El va veni întotdeauna indiferent de situație.

Astfel, i-a zis tânărului: „Spune-i stăpânului tău că voi fi acolo. Voi fi acolo în ziua și la ceasul hotărât.” Mesagerul a zâmbit satisfăcut, după care s-a întors și a pornit de-a lungul dealului, în vale, ca să ducă vestea bună la stăpânul său: că reușise să ducă mesajul la acest Om, după cum îi poruncise.

Ce s-a întâmplat cu mesagerul acela? Cum a putut să se întâmple așa ceva? A fost el conștient de ceea ce făcuse? Poate era pentru prima dată în viața lui în prezența lui Isus, și nici măcar nu a cerut să i se ierte păcatele. Vedeți? El nu s-a folosit de această șansă. Oh, cât este de asemănător tabloul acesta cu starea oamenilor de astăzi! Ei își dau seama de multe ori că sunt în prezența Lui, dar nu își cer niciodată iertare. Poate că acel tânăr nu a mai avut niciodată o asemenea ocazie, și a întors spatele ultimei șanse de a fi iertat. Cum a putut face așa ceva? Cum a fost posibil ca băiatul acesta să fie atât de cuprins de importanța aducerii mesajului stăpânului său, încât să nu își ceară iertare în prezența Fiului lui Dumnezeu? Deoarece pentru el totul se rezuma la o problemă de afaceri.

La fel este și cu oamenii de astăzi. Astfel, Isus a devenit o problemă de afaceri sau de socializare, cineva care te ajută să ai o poziție socială mai înaltă, în afacerile tale, în cartierul tău sau orice altceva. Nu este vorba de o pocăință adevărată, cum ar trebui să faci un păcătos. De multe ori, în biserică oamenii sunt aduși în prezența lui Hristos, dar apoi se întorc și fac un lucru tot atât de impulsiv și neînțelept, ca mesagerul din tema noastră.

Oh, el ar fi trebuit să cadă în genunchi imediat ce și-a dat seama Cine era El și să-l spună: „Stăpâne, eu am un mesaj pentru Tine, dar mai întâi aș vrea să mă ierți.” Acesta era felul corect de apropiere de El. Dacă mai erau și alte lucruri de rezolvat, acelea puteau fi lăsate pe mai târziu, pentru că cel mai important lucru era să-și pună sufletul în ordine cu Dumnezeu.

Acesta este motivul pentru care cred că vindecarea devine un eșec. În primul rând, ei nu sunt pregătiți să primească vindecarea divină pentru că nu își mărturisesc păcatele, deși Biblia spune: *„Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați...”* (Iacov 5.16). Dar noi nu vrem să facem aceasta.

Oamenii vor să primească vindecarea, iar după aceea să meargă mai departe și să facă ce au făcut înainte. Dar când trebuie să vină să se pună în rândulială cu Dumnezeu, nu vor să facă aceasta, iar din cauza aceasta se aruncă o umbră asupra vindecării divine. Din păcate sunt mulți oameni care vin în felul acesta, care numai intră și apoi ies, dar Dumnezeu cunoaște toate aceste lucruri.

Mesagerul acesta a făcut un lucru foarte pripit. Noi ne gândim: „O, dacă aș putea fi eu în locul lui... Dacă aș putea merge în fața tronului Său și să aduc un mesaj, primul lucru pe care l-aș face ar fi...” Ce ai face tu? Ai fi interesat de lucrurile pe care te-a însărcinat organizația ta să le faci, sau ai privi în jur să vezi cum sunt decorate cerurile? Primul lucru pe care ar trebui să-l faci dacă ai fi în prezența Lui, ar fi să spui: „Doamne Dumnezeule, ai milă și iartă-mă pe mine, păcătosul!” Aceasta ar trebui să faci.

Poate că în timp ce privea cum se îndepărta băiatul acela, Isus S-a gândit: „De ce băiatul acela nu a făcut acest lucru?” Poate din cauză că nu știa Cine era Isus. Nu vreau să spun aceasta ca o batjocură sau din cauza acestei întâlniri, dar cred că aceasta este problema cu oamenii de astăzi. Ei nu sunt conștienți de lucrul acesta. Văd cât de desăvârșit Se identifică Scriptura și totuși nu sunt conștienți Cine Se află acolo.

Ei văd ceva și spun: „Oh, aceasta a fost o minune!” dar nu sunt conștienți de Cine este acolo, pentru că dacă ar fi, ar plânge și ar suspina, iar orașul ar avea o astfel de trezire încât jumătate din voi ați fi închiși înainte de zorii zilei. Așa ar fi dacă am fi conștienți Cine este aici. Dar de multe ori noi trecem pe lângă aceste lucruri mărețe și scăpăm șansa din pricină că nu suntem conștienți.

Eu cred că băiatul acela nu și-a dat seama de lucrul acela. El a fost crescut pe lângă acest fariseu, care era un mare conducător, un prinț sau un om religios, și astfel s-a pus de partea religiei lui. Noi știm că fariseii i-au râs în față la Isus, s-au distrat pe seama Lui și au făcut multe alte lucruri, iar băiatul acela s-a grăbit să predea acel mesaj, ca pe orice alt mesaj pe care trebuia să-l ducă, și deși se afla în prezența lui Isus, acel lucru n-a însemnat nimic pentru el. Dacă ar fi fost însă conștient, dacă acel băiat ar fi înviat din morți și ar sta acum printre noi, ar fi făcut ceva. Atunci ar fi avut o mărturie care ne-ar fi șocat pe toți; dar n-a fost conștient.

În scena aceasta este ceva în neregulă. Isus l-a urmărit cu privirea pe băiatul acela în timp ce se îndepărta obosit și vlăguit, dar nu a fost numai atât. Fariseii îl urau pe Isus, așa că mă întreb cum de l-au invitat ca oaspete de onoare? Fariseul acela avea, cum spun cei de la jocurile de noroc, un as pe mânecă. El avea în mânecă o carte șireată, pentru că ei îl urau pe Isus, iar Isus a văzut acest lucru imediat.

Vedeți voi, oamenii trebuie să aibă ceva în comun ca să poată merge împreună. Mama obișnuia să spună: „Păsările cu același penaj zboară împreună.” Voi nu vedeți porumbei care să mănânce împreună cu ciorile, pentru că ele mănâncă mortăciuni și gunoaie. Porumbelul nu poate mânca mâncarea ciorii, pentru că nu are fiere și nu poate s-o digere. Voi nu puteți vedea credincioșii stând împreună cu necredincioșii, decât în cazul în care există vreun motiv. Ceva nu era în ordine. Bărbatul acela avea un șiretlic pe mânecă și voia să-l joace pe Isus.

Dacă vă uitați la adolescenți, de exemplu, lor nu le place să stea pe lângă oamenii în vârstă, pentru că sunt lucruri pe care nu le împărtășesc cu bătrânii. Cuplurile de tineri căsătoriți au și ele ceva în comun, în timp ce oamenii în vârstă nu vor să stea prea mult în prezența copiilor, pentru că cei în vârstă nu au lucruri comune cu

copiii. Astfel, dacă vezi o fetiță care se ține tot timpul de bunica ei, ai dovada că ceva nu este în ordine., deoarece este o diferență prea mare de vârstă. Înseamnă că fetița este preferata bunicii sau că bunica are pe undeva o punguță cu bomboane. Undeva este un șiretlic. Tu o vezi pe fetiță ținându-se tot timpul de bunica pentru că bunica are pe undeva o pungă cu dulciuri sau așa ceva.

Așa că acest fariseu avea ceva ascuns pe mânecă. Aceasta s-a întâmplat la o întâlnire a predicatorilor, când s-au adunat toți împreună, iar subiectul întâlnirii a fost acest Individ care spunea că ar fi profet. Ei nu credeau că El ar fi un profet, pentru că nu le împărtășea doctrina și nu umbla cu ei, iar la sfârșitul întâlnirii au hotărât că El nu era un profet.

Acest fariseu bătrân urma să le dovedească tuturor că Isus nu era profet. El urma să se asigure de aceasta chiar înainte ca Isus să vină în orașul lor și să arate adunării și oamenilor din oraș că El nu era un profet. Isus nu mai fusese niciodată în acel oraș, așa că fariseul voia să-L expună înainte ca să vină în oraș. Oh, acest duh mai trăiește încă și astăzi! Fariseul voia să facă ceva prin care să intimideze și să pună într-o lumină proastă adunarea pe care urma s-o aibă Isus în orașul lor.

Astfel, el a spus: „Voi pregăti o cină, voi invita pe toată lumea din oraș și voi dovedi că El nu este nici pe departe profet. Da, voi dovedi aceasta.”

Fariseul se gândea că dacă va face aceasta, ar putea urca pe o treaptă socială mai înaltă și poate va deveni prezbiter sau ceva asemănător. El ar fi dat lovitura cu acest grup. Astfel, avea de gând să-și bată joc de Domnul Isus la acel banchet și să dovedească în fața tuturor că nu era profet. Voia să-L pună într-o lumină proastă și astfel să devină cineva important printre ei, un om mare.

În continuare vedem că mesagerul s-a întors și i-a spus stăpânului său: „L-am găsit și a promis că vine sigur. Din felul în care S-a purtat, îmi dau seama că va veni.” În ordine.

Fariseul a așteptat să facă banchetul când era timpul potrivit și totul era în ordine. În micuța noastră dramatizare ne gândim că el a făcut banchetul în vremea când erau copti strugurii. Dacă ați fost vreodată în Palestina, sau chiar și în California, când ciorchinii aceia mari de struguri mustesc de copti ce sunt, vă amintiți mireasma aceea dulce care se răspândește peste tot ținutul. El a știut când era timpul cel mai potrivit, așa că a ales ziua aceea pentru ospăț.

Când a venit vremea să aibă loc petrecerea, fariseul îi invitase pe toți cei care puteau veni, toate celebritățile, toate asociațiile, toate cluburile din oraș de care aparținea, și așa mai departe. Toți au venit la palatul lui măreț, care era situat sus, pe dealul din mijlocul orașului. Desigur că toată curtea era pregătită, mesele erau aranjate și camera de ospăț era gata să-și primească oaspeții.

Fariseul trebuia să se îngrijească de oaspeți când vor veni. Orice gazdă face aceasta, așa că el a angajat niște băieți fermieri pentru musafirii care veneau cu trăsura sau călare pe catări. Oricine ține un ospăț trebuie să fie pregătit să-și primească musafirii.

Așadar, fariseul avea totul pregătit, servitorii aliniați, grajdurile pregătite cu nutreț pentru cai, iar la ușă avea un paznic care trebuia să verifice invitațiile. Nimeni nu putea intra dacă nu era invitat. Ei aveau un tabel cu numele invitaților, iar când aceștia veneau, li se căuta numele în acel tabel.

Haideți să vedem puțin ce trebuiau să facă ei. Eu am fost în Orient și am văzut cum se procedează. Este foarte surprinzător. După ce totul este aranjat și încep să sosească invitații, paznicul îi întreabă cine sunt. Ei își spun numele, iar paznicul îl caută pe listă și îl bifează. După aceea le ia lucrurile și le pune într-un loc, iar băiatul de la grajd ia caii și îi duce în grajd.

Următorul lucru pe care-l face musafirul este să intre într-un hol unde se găsesc o mulțime de băieți care se numesc „spălători de picioare” sau lachei. Slujba de lacheu este cea mai de jos și cel mai slab plătită.

Dacă stăm să ne gândim, noi ne considerăm cineva în timp ce Domnul nostru S-a identificat cu un lacheu, cu un spălător de picioare, atunci când a fost pe pământ. Exact aceasta a făcut El, iar noi ne gândim că suntem cineva. Mergem la școală, să primim puțină educație și să învățăm să spunem câteva cuvinte mari, iar când ne întoarcem, ne îmbrăcăm cu un costum și vrem să fim numiți „doctor, reverend” sau orice altceva.

Nu demult am fost într-un muzeu și m-am uitat la un calcul estimativ al chimicalelor dintr-un om de o sută cincizeci de livre (68Kg). Știți cât ar costa? Optzeci și patru de cenți. Dar tu pui pe acei optzeci și patru de cenți, o pălărie de zece dolari și o haină de nevăstuică de patru sute de dolari, după care îți ridici nasul în vânt. Te-ai îneca dacă ar ploua! Ai mare grijă de cei optzeci și patru de cenți, desigur, și te gândești că ești cineva, dar nu dai nimic pe sufletul tău care valorează zece mii de lumi. Cât suntem de nesăbuiți!

Deci lacheul trebuia să spele picioarele musafirilor. Haina palestiniană este ca un halat care atârână până jos, iar haina de dedesubt vine cam până la jumătatea pulpei piciorului. Acolo, oamenii și animalele merg pe aceeași cale, iar praful urât mirositor se ridică și se lipește de picioarele transpirate ale oamenilor. Ei se încălțau cu sandale, și astfel deveneau pline de transpirație și lipicioase.

Haina aceea lungă mătura tot praful de pe drum și se îmbiba cu transpirația de pe picioare, făcându-le să miroasă ca și cărarea pe care trecuseră animalele. Astfel, venind într-o casă ca cea a fariseului, tu nu te simțeai bine să apari în fața gazdei mirosind în felul acela. De aceea, ei aveau o metodă prin care rezolvau problema aceasta: este vorba de acei lachei spălători de picioare care stăteau acolo. De îndată ce veneai și îți era înregistrat numele, băieții de la grajduri îți luau caii sau ce animale aveai și le hrăneau, iar tu erai pregătit pentru spălătorul de picioare.

Astfel, musafirul mergea, își punea piciorul pe acel tamburet, iar băiatul îi scotea sandalele și le punea într-un anumit loc, ca să știe unde sunt. De partea cealaltă a tamburetilui erau niște papucei mici din material, iar după ce era spălat bine de praf și îmborsătat, îi puneau acei papuci în picioare. Știți voi, papuci ca aceia care

ți se dau în aeroport ca să dormi peste noapte, sau de care poartă femeile când nu au ciorapi. Eu văd că și soția și fiica mea îi poartă uneori. Nu știu cum se numesc, dar sunt ca partea de jos a ciorapului și se încălță pe picioare. Deci, musafirul era încălțat cu acei papuci mai înalți, pentru că nu voia să calce cu sandalele lui vechi și murdare pe covoarele acelea frumoase.

După ce picioarele erau spălate, trecea mai departe și era întâmpinat de un bărbat care avea un prosop pe umăr și niște untdelemn parfumat într-un vas. Razele fierbinți ale soarelui din Palestina îți fac bășici pe gât, iar uneori praful îți intră în barbă și în păr, așa că omul acela stă acolo cu acel vas de untdelemn, iar tu iei puțin în mână și te dai pe față și pe gât, după care iei prosopul, te ștergi cu el și îți aranjezi părul.

Acest parfum este foarte rar, pentru că are un miros foarte plăcut. Ei îl fac din trandafiri care cresc în acei munți. Cred că ați văzut un trandafir când își pierde petalele și rămâne bulbul acela mic. Ei îl iau, îl zdrobesc și fac acest parfum. Se spune că împărăteasa din Seba a adus acest fel de parfum când a venit la împăratul Solomon și i l-a dăruit lui. Este foarte rar, pentru că este foarte greu să mergi în acei munți.

După ce își ștergea barba și gâtul cu acest parfum, se ștergea cu prosopul și era gata să întâlnească gazda, pe cel care l-a invitat. Vedeți, voi nu v-ați simțit bine să mergeți înăuntru cu praful acela. Din pricina aceasta treceau pe la spălătorii de picioare. Ei miroseau, așa că trebuia să li se spele picioarele pentru că nu s-ar fi simțit bine încălțați cu sandalele acelea mari și vechi pe covoarele lor scumpe. Ar fi fost stânjeniți. Acum însă, picioarele erau spălate și părul aranjat și frumos mirositor fiindcă era dat cu parfumul acela. Ei își ungeau capul cu acel ulei, îl frecau pe față, apoi se ștergeau cu un prosop. Erau împrospătați.

Următorul lucru era întâlnirea cu gazda. Musafirul se simțea bine să-l vadă. Înainte nu s-ar fi simțit bine să-l întâlnească cu tot acel praf pe el, dar acum era pregătit și aranjat.

Gazda îl aștepta în ușă, iar ei aveau un fel foarte ciudat care se folosește și acum în unele biserici: se salutau cu un sărut. Astfel, se îmbrățișau unul pe altul și se sărutau pe gât. Când gazda te salută în felul acesta, înseamnă că ești binevenit. Acela este sărutul de salut.

Tu nu vrei ca gazda să te sărute când ești plin de acel praf și mizerie, așa că trebuie să te cureți înainte de a fi sărutat în felul acesta în semn că ești binevenit. De îndată ce primești acel sărut, ești ca un frate pentru gazdă și ai toate drepturile. Aceasta este tot. Astăzi, dacă mergi în vizită la cineva și te simți ca acasă, ești ca unul dintre ei. Este ca și cum te-ar săruta de bun venit.

Vă amintiți că Iuda L-a sărutat pe Isus în mod fățarnic? L-a sărutat pentru că aceasta însemna „Bine ai venit!” Era un sărut prietenesc, nu pe buze, ci pe gât, pentru că ei se sărutau pe gât.

Aceasta însemna că în locul acela puteai să te simți ca acasă. Dacă voiai să mergi la frigider și să iei un sandvici mare, apoi să te întinzi pe pat și să-l mănânci, era în ordine, pentru că erai ca acasă.

„Vino înăuntru, fiindcă ești binevenit.” Vedeți? Tu ești în ordine și te simți ca și când ai face parte din familia noastră, pentru că ești înăuntru.

Acum ești pregătit, ești spălat, uns, aranjat, și sărutat de bun venit, așa că poți merge să dai mâna cu cei care participă la banchet, poți să-ți întâlnești prietenii. Gazda te-a sărutat, așa că te simți ca unul de-ai casei, pentru că ai fost invitat, spălat, curățat și sărutat de bun venit. Poți merge înăuntru ca să ai parte de părtășie.

Îmi pot imagina că mielul era pus la proțap în groapa pentru grătar din spatele casei, umplând strada de miresme, ca să nu mai vorbim de aroma strugurilor și de toate celelalte. Nu-i de mirare că săracii stăteau în jurul gardului, cu gura căscată.

Ei nu erau invitați la acel banchet, ci doar celebritățile. Așadar, ospățul mergea ca pe roate, și totul se desfășura într-o frumoasă armonie, cum fusese planificat.

Îmi imaginez că fariseul și prietenii lui își ciocneau paharele și trăgeau câte o dușcă sănătoasă din cele mai bune vinuri care se găseau în vremea aceea în Palestina. Ei își puteau permite aceasta pentru că erau bogați. Femeile stăteau în colțul lor pe divane, cu bijuterii scumpe pe ele, cum era obiceiul în vremea aceea, având și ele părtașia lor, iar bărbații, preoții și rabinii, vorbeau și își ciocneau paharele unii cu alții și petrecând un timp minunat. Ospățul decurgea bine.

Isus, oricât ar fi de ocupat și oricât de încărcată i-ar fi agenda, Se ține întotdeauna de Cuvânt. El nu lipsește de la nici o întâlnire, iar tu poți să te bazezi pe aceasta. El vine la întâlnire.

Haideți să privim puțin în cameră și să vedem ce se întâmplă. Pot să-l văd pe fariseu cum își ciocnește paharul și spune: „Ce zici tu, rabinule, știai că...” Conversațiile lor importante continuau, oamenii de afaceri vorbeau despre afacerile lor și așa mai departe, banchetul fiind în plină desfășurare.

Iată-L însă pe Isus stând lângă perete, fără să fie măcar observat. El S-a ținut de cuvânt și a venit, pentru că Se ține întotdeauna de cuvânt și își împlinește toate promisiunile. Dar fiți atenți! El stă acolo murdar. Nu îmi place și pur și simplu mă îmbolnăvește să spun aceasta, dar picioarele Lui erau murdare. El nu a fost nici uns și nici sărutat de bun venit, deși a fost invitat. Aceasta este ca în unele treziri moderne în bisericile noastre de astăzi. Francezii îl numesc „Jesu.” Deci „Jesu” stătea acolo cu picioarele murdare.

Puteți să vă imaginați așa ceva? El a fost invitat și a venit, era acolo. A intrat cumva și stătea neobservat și timid, la fel de nepotrivit pentru locul acela, cum este acum în unele treziri moderne, banchete sau în așa-zisele întruniri religioase. El era nepotrivit pentru locul acela. Nimeni nu-l dădea nici o atenție, pentru că toți erau prea ocupați cu alte lucruri, și cu toate că fusese invitat, nu era binevenit

când a sosit acolo.

Ce s-a întâmplat cu valetul spălător de picioare? Cum a scăpat el șansa de a-L spăla pe picioare? Eu aș vrea să fi avut șansa lui. Oh, dacă aș fi știut că vine, aș fi stat acolo și L-aș fi așteptat! Aș fi fost pregătit pentru El. Cum a reușit să-L scape din vedere valetul spălător? Haideți să nu-i condamnăm prea mult pe ei, pentru că și noi facem același lucru și nici nu ne dăm seama. Vedeți? El a scăpat șansa aceasta.

Fiți atenți! El vine și astăzi la cererea noastră; vine în mijlocul nostru și deși nu îmi place, trebuie să spun că stă în mijlocul nostru la fel de murdar ca la ospățul fariseului. Așa este. Este numit holly-roller și așa mai departe. Noi plângem după o trezire, dar când vine înăuntru, Îl tratăm la fel cum au făcut ei atunci.

Astfel, dacă cineva se ridică în Duhul Domnului și strigă: „Amin!” sau face ceva de felul acesta când trece Isus pe acolo, îl scot afară din biserică. Ei bine, ei cred că atunci când trece Isus, este ceva rușinos pentru biserică. Noi Îl vedem venind, identificându-și Cuvântul și făcând aceleași lucruri pe care le-a făcut atunci, și cu toate acestea, ei spun: „Este ghicitorie! Telepatie mintală sau vreun duh necurat.” Pentru oameni, El este la fel de murdar ca atunci: Isus, Cuvântul lui Dumnezeu, iar noi nu facem nimic în privința aceasta.

Noi suntem prea interesați de organizația noastră, sau de statutul nostru social, și ne este pur și simplu rușine cu El. Lor le era rușine cu El pentru că era murdar; musafirii nu-L cunoșteau și le era rușine cu El.

La fel este și astăzi. Lor le este rușine cu Isus pentru că pun o grămadă de murdărie peste El. Îl numesc holly-roller și cum le trece prin minte, și nimeni nu face nimic în privința aceasta ca să schimbe ceva.

El stătea la acea petrecere, la acea întrunire religioasă, cu picioarele murdare și ca

un străin. Noi Îl chemăm, Îl invităm să vină pentru o trezire, iar când vine, Îl tratăm la fel ca ei. El vine și Se identifică pe Sine însuși, dar nimeni nu vrea să aibă vreo legătură cu El.

Ei vor ca El să facă vreun șiretlic sau vreun miracol, așa cum a dorit și Pilat. Pilat a avut o singură șansă, dar în loc s-o folosească, l-a spus: „Să vedem un semn!” El ar fi trebuit să se pocăiască, și aceasta ar trebui să facă în seara aceasta și lumea aceasta căzută și destinată pentru iad: să se pocăiască de păcatele lor. Aceasta ar trebui să facă și acești membri ai bisericii: să se pocăiască de necredința lor și să ia poziție pentru El. El este Același ieri, azi și în veci și Se identifică pe Sine însuși la fel cum a făcut atunci, dar cu toate acestea, oamenii de astăzi au aceeași atitudine ca fariseul: Îl invită, apoi Îl uită într-un colț.

Într-adevăr ei nu-L doresc. Îl invită numai ca să fie manierați, dar El știe lucrul acesta. Noi ne-am purtat cu El la fel ca oamenii din vremea Lui, deși ar fi trebuit să Îi spălăm picioarele, să spălăm acea rușine de pe El, să ne ridicăm în picioare și să luăm poziție pentru El spunând: „Greșești! El este Cuvântul lui Dumnezeu manifestat, este ceea ce a promis El. El a spus că în zilele din urmă va turna din Duhul Sfânt, iar noi trăim în zilele din urmă.” În loc să facem aceasta, noi stăm deoparte, la fel ca ei, fiindcă ne este frică să luăm poziție.

Cum ar fi fost dacă unul dintre ei s-ar fi ridicat și ar fi spus: „Acela este Isus din Nazaret. Eu cred că El este un profet al lui Dumnezeu.”? Știți de ce nu au făcut-o? Pentru că ei nu credeau că El era un profet, și nu cred nici acum. Ei cred că El este un învățător; cred că El este o denominațiune, dar nu știu că este un profet. De aceea s-au îndoit de El atunci și de aceea se îndoiesc de El și astăzi. Nimeni nu este gata să-l ia apărarea, ci spun: „Ei bine, eu nu am nimic a face cu El. Sunt o persoană bună și aparțin bisericii, iar acolo este păstorul meu și toți ceilalți.” Isus stătea acolo cu picioarele murdare, dar nu-i păsa nimănui.

Noi mergem la o biserică, ne strângem mâinile și ne trecem numele într-un registru. Dacă nu ne vor metodistii, mergem la baptiști; dacă suntem dați afară de acolo, mergem la nazarineni. Dacă ne scot afară unitarieni, mergem la trinitarieni.

Noi nu trebuie să suportăm ifosele nimănui, pentru că toți sunt încuiați la minte.

Apoi, când vine Isus, nici măcar nu Îl recunoaștem, nu ne pasă de El. Ei procedează în felul acesta, apoi strigă: „Vino, Doamne Isuse!” Dar ce facem atunci când vine El? Exact ce au făcut și ei. Dacă cineva spune ceva sau Îl acceptă, toți vor râde de El, Îl lasă să stea acolo murdar și Îl numesc un duh necurat. Amintiți-vă însă că atunci când ei au zis: „Omul acesta lucrează cu Beelzebul!” El a răspuns: „Vă iert dacă spuneți aceasta împotriva Mea, dar într-o zi va veni Duhul Sfânt și va face același lucru, iar atunci nu vă va fi iertat nici măcar un cuvânt.” Aici suntem: „Jesu cu picioarele murdare.”

Puteți să vă imaginați aceasta? Puteți să vă imaginați niște oameni care susțin că Îl iubesc pe Dumnezeu, dar în același timp sunt încurcați în crezurile, denotațiunile și ismurile lor? Isus le-a zis: „*Prin tradițiile voastre ați făcut Cuvântul lui Dumnezeu fără putere.*”

El era acolo și Cuvântul avea putere pentru că a fost făcut trup și dovedit clar că a fost Hristos, dar oamenii nu l-au lăsat să aibă efect asupra celorlalți, din pricina tradițiilor lor. El era acolo și încerca să le arate acest lucru, dar ei nu au crezut că El era un profet. Totuși, Biblia spune clar că El era un profet. Moise a spus: „*Domnul Dumnezeuul vostru vă va ridica un profet...*” (Deuteronom 18.15). Biblia a vestit exact ceea ce urma să facă El, iar când a venit, a făcut exact acele lucruri printre oameni.

Astăzi noi Îl lăsam cu un Nume la fel de murdărit ca atunci. Îi lăsam să vorbească împotriva Lui, ca de exemplu: „Zilele minunilor au trecut. Nu mai există vindecare divină!” deși Biblia spune că „El este Același ieri, azi și în veci.” Nouă ne este rușine să luăm poziție și să spunem ceva împotriva acestor lucruri; ne este rușine de mărturia pe care susținem că o credem.

În loc să încercăm să-L spălăm cu lacrimi de bucurie, pentru că El este aici, Îl lăsam să stea murdar. „Eu nu vreau să am nimic a face cu aceasta! Nu cooperez cu așa

ceva și nu-mi pun mâinile pe aceasta.” Vedeți?

Aceasta este. Este tot o grămadă de farisei, doar cu altă denumire.

Noi Îl lăsăm să stea așa din același motiv: pentru că nu credem că El este un profet și ne este rușine de aceasta. De ce? Din același motiv: pentru că nu credem. El poate să vină și să facă tot ce dorește, pentru că ei tot nu își schimbă felul de a fi. Nici nu este nevoie să încerci să-i schimbi, fiindcă Biblia spune că așa vor fi. Desigur. Ea spune că vor fi căldicei și cu o formă de evlavie, dar fără putere. Așa este.

Noi ne asociem cu acest grup educat și cizelat și avem reuniuni sociale, biserici alese și decorațiuni deosebite. Urmarea? Isus Hristos poate veni, dar Îl lăsați să stea acolo murdar, și Cuvântul poate să se tot manifeste printre noi, fiindcă mergem totuși înainte și îi lăsăm pe oameni să vorbească despre aceasta.

Ca să grăbim povestirea noastră, să schimbăm puțin scena. Haideți să ne îndreptăm atenția în altă parte, în josul unei alei mici și murdare, la capătul căreia se află o cameră micuță barată de o cârciumă. Deodată se deschide ușa și iese afară o femeie care nu era nici populară, nici îndrăgită de oameni. Era o păcătoasă și își câștiga existența în mod greșit. Femeia a coborât scările acelea mici și scârțâitoare, a ajuns pe alee și s-a îndreptat spre stradă trecând printre containerele de gunoi.

„Ce se întâmplă? Nu văd pe nimeni.” Apoi deodată și-a amintit: „Oh, fariseul acela, preotul de acolo are un mare banchet și toată lumea este acolo. Afacerea nu va mai merge astăzi.”

Începe să se plimbe pe stradă, zicându-și: „Ei bine, va trebui să aștept până la încheierea petrecerii.” Femeia își câștiga existența într-un mod greșit, așa că bătea străzile. După o vreme, stomacul ei mic și flămând a prins mirosul de miel la

proțap. „Oh, ce frumos miroase! Eu n-am mâncat niciodată așa ceva.”

Poate a fost părăsită de când era mică de părinții ei și lăsată pe stradă. Vedeți, noi ne gândim de multe ori la delicvența juvenilă, dar cred că mai mult este vorba de delicvența părintească. Copiii ar trebui să fie învățați să se roage și să-L slujească pe Dumnezeu, în loc ca mama să meargă la ceva partidă de cărți care se ține în cadrul reuniunii religioase, în timp ce tata este plecat undeva pe un teren de golf. Sora mai mare este și ea pe undeva pe stradă, alergând de colo-colo cu junior. Poate că lucrurile ar fi stat altfel dacă ei ar fi avut un altar de rugăciune de modă veche, o Biblie în locul cărților de noroc, și ar fi aruncat televizorul pe ușă afară, de multă vreme. Poate că dacă se făcea așa, ar fi fost mult mai diferit.

Înainte era greșit să mergem la cinema, dar acum diavolul ni l-a pus deasupra, ni l-a adus chiar în casă.

Femeii îi era foame și a simțit mirosul de miel, așa că și-a zis: „Aceasta miroase bine. Mă întreb ce gust poate avea o bucată de miel la proțap în gura unui om. Nici nu știu ce gust ar avea, așa că voi merge acolo.”

Ea nu se putea apropia prea mult de ei, pentru că era o femeie ușoară, în timp ce ei erau drepți. Vedeți voi, toți aparțineau bisericii, dar femeia nu putea merge unde erau și ceilalți, pentru că era considerată o păcătoasă.

Femeia s-a apropiat, a privit în jur și i-a văzut pe toți cum stăteau acolo cu gurile căscate și salivau privind la acel miel și la toate mâncărurile alese puse acolo din belșug. Ce timp minunat aveau oamenii aceia!

Femeia a început să privească mulțimea și deodată ochii i s-au oprit la El. „Cine este? Cine poate fi, fiindcă are picioarele murdare. Poate să-mi spună cineva cine este Omul acela? Nu vă supărați, puteți să-mi spuneți?” Dar omul pe care l-a întrebat, i-a întors spatele pentru că nu voia să aibă nici o legătură cu ea. Femeia

era o păcătoasă. S-a apropiat de altcineva, poate de o credincioasă, care arăta la fel ca ea și i-a zis: „Doamnă, nu te supăra. Cine este Cel care stă acolo?”

„Ei bine, știi cine este? Ai auzit vorbindu-Se despre Isus din Nazaret, care se pare că este un profet?”

„Da, sigur că am auzit. Acela este El?”

„Da, El este.”

„Ei bine, dar El nu este spălat. Din câte știu, toți trebuie spălați și unși cu untdelemn înainte de a intra acolo. Uită-te la El! Ceva nu este în ordine.”

Pentru femeie, aceasta era o oportunitate care nu trebuia ratată. Imediat și-a amintit o istorioară pe care i-o spusese cineva odată. O femeie ca ea, care locuia în cetatea Sihar din Samaria, a fost iertată de păcatele ei, de aceea și-a dat seama că aceasta putea însemna o oportunitate și pentru ea.

Dar cum va reuși să ajungă la El? A observat că El trebuia servit, și s-a gândit că ar putea s-o facă ea, dar nu putea ajunge la El. Așa și este. „Ce să fac?” și-a zis ea, „El nu este uns. Picioarele Îi sunt murdare și nimeni nu Îi dă nici o atenție. Oh, dacă aș putea intra acolo!” Femeia avea o inimă cu adevărat căită. „Numai să pot intra acolo.”

Deodată i-a venit o idee! „Acum știu ce voi face!” și s-a îndreptat grăbită spre alee, în josul străzii, a urcat repede acele scări scârțâitoare, a deschis ușa și a intrat în cămăruța ei. Acolo, a scos acel ciorap, știți voi, și a numărat câți bani avea.

„Oare am destui bani ca să cumpăr ceva ulei pentru ungere? Hai să vedem!” Avea douăzeci de monede de dinari romani. Deodată i-a venit un alt gând: „Stai, nu pot face aceasta! El este profet și va ști de unde am banii aceștia. Va ști cum i-am obținut. Pur și simplu nu pot face aceasta.” I-a pus înapoi, dar ceva din inimă îi spunea: „Poți să-L lași să stea acolo așa murdar? Poți să-L lași așa pe singurul Om care poate să-ți ia păcatele, când ai putea să-L slujești?”

Astfel, și-a zis în sine: „Fie că știe sau nu, tot mă voi duce!” A alergat în josul străzii și a intrat într-un magazin unde stătea un individ mic și bătrân, cu nasul încovoiat. „Ei bine, ce dorești?”

„Vreau cel mai bun untdelemn în vas de alabastru pe care îl ai. Dar nu pe cel mai ieftin, ci pe cel mai scump îl vreau.” Ea avea un motiv special.

Aceasta ar trebui să facem și noi: să dăm ce avem mai bun, tot ce suntem, viața noastră tânără, și să nu așteptăm până suntem bătrâni și pe moarte. Să îi dăm Lui tot ce avem mai bun. Vedeți? Ea i-a dat cel mai bun lucru pe care îl avea.

Astfel, s-a dus acolo și a zis: „Hai să vedem cât costă acesta.”

„Ai bani?” a întrebat-o el pentru că o cunoștea. Da, ea avea bani.

„Unde te duci cu acest parfum?”

„Este pentru o ocazie specială,” a răspuns ea și a plecat.

Femeia nu avea nici o invitație, deci cum putea să intre? Când vrei să-I faci un serviciu lui Isus, El pregătește întotdeauna o cale pentru aceasta. Într-un fel sau altul, ea a intrat, iar Isus stătea acolo. Pe când intra, inima îi bătea cu putere și se

gândea: „Oh, ce se va întâmpla dacă El mă respinge?” Erau o mulțime de lucruri care o frământau: „Dacă El se va ridica și-mi va spune: „Femeie josnică, ce faci tu aici, în prezența Mea? Tu nu știi că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu? N-ar trebui să vii aici în prezența Mea!” Simțea că inima îi bătea de-i spărgea pieptul. „Ce pot să fac?” se întreba îngrijorată, „Trebuie să ajung la El. Nu pot să scap ocazia aceasta, pentru că s-ar putea să fie ultima șansă pe care o am.”

S-ar putea să fie și ultima ta șansă. Ea și-a plecat capul și inima a început să-i bată tot mai tare, fiindcă știa că se afla în prezența Lui. Întotdeauna când intri în prezența Lui se întâmplă ceva. Lacrimile au început să-i curgă pe obraji și stătea acolo cu cutiuța aceea în mână și tremurând. Apoi s-a prăbușit la picioarele Lui, gândindu-se: „Nu pot să-mi ridic privirea spre El. Sunt atât de vinovată și de murdară, încât nici nu pot să-mi ridic privirea.” Și așa cum plângea, lacrimile îi cădeau pe picioarele Lui. A început să le spele cu mâinile ei, în timp ce încerca să ștergă lacrimile de pe picioarele Lui.

Femeia nu avea un prosop cu care să-i ștergă picioarele, așa că a început să i le ștergă cu părul lung al capului ei. Surorile noastre de astăzi ar face aceasta cu mare dificultate. Ele ar trebui să stea în cap ca s-o poată face. Așa este.

Mă întreb dacă femeile sunt conștiente de faptul că Dumnezeu își ține toate promisiunile. Mă întreb dacă sunteți conștiente de faptul că nu puteți intra în felul acesta? Voi negați o virtute. Biblia spune că dacă o femeie își taie părul, nici măcar rugăciunea nu îi este ascultată. Când își taie părul, ea își dezonoare soțul.

Țineți minte că o femeie a fost aceea care a încălcat o poruncă a Domnului și a cauzat toate aceste lucruri. Credeți că dacă cineva încalcă o poruncă, îl va aduce înapoi? Gândiți-vă la aceasta. Poate că uneori predicatorii nu au destul curaj să vă spună aceasta, dar acesta este timpul când veți auzi adevărul.

Cineva mi-a zis: „De ce nu lași femeile în pace? Oamenii cred că ești un profet, deci învață-le cum să primească Duhul Sfânt, cum să primească aceste lucruri mari

și cum să fie prorocițe.”, și așa mai departe.

„Să le învăț lucruri mai mari? Cum să le învăț Algebra când ele nu știu nici măcar tabla înmulțirii? Exteriorul arată ce este în interior, dar tu mergi mai departe. De ce? Pentru că nu ești conștient de aceasta.

Femeia stătea acolo și îi ștergea picioarele cu părul ei și I le usca, cuprinsă de o frică de moarte. După o vreme, ea a luat vasul acela de alabastru, l-a spart și a turnat untdelemnul din el peste picioarele lui Isus. Femeia plângea și tot timpul se apleca și Îi săruta picioarele. Curând a devenit isterică, pentru că aceasta se întâmplă în prezența Lui. Și eu am devenit isteric, și fiecare om care ajunge în prezența Lui, care crede în El, devine isteric. Când El a venit jos în ziua de Rusalii, ei au devenit isterici. Când crezi cu adevărat, recunoști că este șansa ta și că ești în prezența Lui, și devii sigur de aceasta.

Ea Îi săruta picioare în mod repetat (Fratele Branham scoate un sunet de sărut repetat), plângea, le ștergea și apoi le săruta din nou. Știți că dacă Isus Și-ar fi mișcat un singur picior, ea ar fi sărit în sus și ar fi fugit de acolo? Dar El a stat liniștit și a lăsat-o să facă acel lucru.

Să știți că dacă vreți să faceți ceva pentru El, Domnul vă va lăsa să faceți. Poate ar fi ceva ieșit din comun, dar te va lăsa s-o faci oricum.

Femeia Îi făcea un serviciu: Îi spăla picioarele, iar El stătea și se uita la ea. Ei Îi era frică să-L privească, dar a văzut că avea șansa să facă ceva pentru El și a început să-I spele picioarele.

Când a vorbit cu fariseul, Isus a justificat-o prin faptele ei, dar când i s-a adresat ei, a justificat-o prin credința ei. „*Credința ta te-a mântuit.*” El i-a arătat fariseului faptele pe care le-a făcut femeia, pentru că întotdeauna faptele exprimă credința ta.

Lăsați-vă părul să crească, pentru că aceasta arată dacă crezi sau dacă nu crezi. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, deci toate versetele din Biblie sunt adevărate. Atunci de ce faceți aceasta? Fiți atenți! Pentru că este prea mult Hollywood în voi. Aceasta este problema. Pur și simplu este prea mult Hollywood. Voi urmăriți acele lucruri și le imitați.

Nu demult am vorbit cu o doamnă care era îmbrăcată cu o rochie scurtă, așa că i-am zis:

„De ce nu dai jos aceasta de pe tine, dacă ești creștină?”

„Frate Branham, dar ei nu fac altfel de haine.”

„Este adevărat, dar se fabrică mașini de cusut și materiale,” i-am răspuns eu. Vedeți?

Adevărul este că aceasta vreți, și vă spun eu de ce. (Audiența aplaudă). Mulțumesc. Într-o zi va trebui să dai socoteală pentru că ai comis adulter.

Poate ziceți: „Ei bine, frate Branham, dar eu sunt cât se poate de fidelă soțului meu!” sau: „Eu sunt curată în fața logodnicului meu.”

Este posibil, dar Isus a spus: *„Oricine se uită la o femeie și o pofteste în inima lui, a și comis adulter cu ea.”* Dacă te îmbraci astfel, iar păcătosul acela se gândește la tine pentru că te-ai prezentat așa înaintea lui, cine va fi osândit în ziua judecății când el va răspunde pentru comiterea adulterului? Gândește-te! Așa este. Oh, femeilor, veniți înapoi la Hristos, surorilor, și la fel să faceți și voi, fraților! Iar voi, bărbaților, care vă lăsați soțiile să facă aceasta, vă mai numiți încă bărbați și capi de familie... Noi suntem într-un timp cu adevărat îngrozitor.

Cum am spus, acolo stătea femeia aceea care Îi spăla picioarele cu lacrimile ei și I le ștergea cu părul capului ei. Deodată, fariseul acela bătrân a observat ce se petrecea în colțul unde stătea Isus. Indignat de ceea ce vedea, a simțit că i se umflă bărbia, iar fața îi arăta de parcă urma să explodeze.

„Veniți și priviți ce se petrece acolo!” a spus indignat, după care și-a zis în inima lui: *„Dacă omul acesta ar fi profet, ar ști ce fel de femeie L-a atins!”*

Priviți dacă Isus era sau nu un profet. El a deosebit gândurile inimii. Deodată El s-a mișcat, iar femeia aceea micuță și-a ridicat privirea cu ochii strălucind. El l-a privit pe fariseu și i-a zis: „Simone, vreau să-ți spun ceva (Pregătește-te, Simone!). Tu M-ai invitat aici, dar când am venit la ușă, nu Mi-ai spălat picioarele, iar după ce am intrat, nu Mi-ai uns capul. M-ai lăsat să intru murdar și nu Mi-ai dat nici un sărut de bun venit, deși tu M-ai invitat.

Dar femeia aceasta, oricine ar fi ea, Mi-a spălat picioarele cu lacrimile ei, Mi le-a șters cu părul ei, Mi le-a uns și Mi le-a sărutat tot timpul încă de când a stat acolo jos.” Fariseul a aflat acum dacă El era sau nu Profet. Și Isus a continuat: „Simone, aș vrea să nu uiți ceva. Aș vrea să-mi dezlegi o enigmă : „Cui i se iartă mult, iubește mult.” După aceea i-a spus pilda și Simon i-a răspuns.

Acum fiți atenți! Simon nu l-a dat nimic cu care să-și spele picioarele, dar El a avut cea mai bună apă care există. Gândiți-vă numai! Praful de pe picioarele lui Isus a fost spălat de lacrimile unui păcătos pocăit. Oh, când bărbații și femeile de astăzi văd mustrea care vine din Evanghelie, sunt atât de scorțoși încât dacă ar vărsa o singură lacrimă li s-ar duce tot machiajul de pe față și ar arăta oribil când ar merge pe stradă. Ce vă veți face când veți sta în fața porților raiului?

Ea stătea acolo, Îi spăla și Îi săruta picioarele, Îi turna untdelemn pe ele și făcea tot ce putea pentru că dorea iertarea, întrebându-se cum va reacționa El. El i-a arătat lui Simon că era un profet, când acesta spunea că nu este. El i-a arătat că era Cuvântul lui Dumnezeu.

La rândul lui, fariseul stătea acolo cu fața umflată. Dacă ar fi putut, el ar fi apucat-o pe femeia aceea micuță și ar fi scos-o afară din biserică, dar ea obținuse deja ceea ce dorise. Amin. Pe ea n-o interesa ce spuneau ceilalți, pentru că primise ceea ce ceruse.

Isus S-a întors spre ea, iar inima ei micuță a început să bată repede. Ce îi va spune El? Cârliionții aceia drăguți îi atârnavu până peste brâu, iar ochii îi erau plini de lacrimi, în timp ce fața și buzele îi erau pline de untdelemn pentru că îi sărutase picioarele peste care turnase acel mir. Desigur, ea arăta cam zburlită cu ochii aceia mari ațintiți spre El în timp ce aștepta să vadă ce va spune. Și El a zis: „Îți spun, Simone, că toate păcatele ei, care au fost multe, sunt iertate.”

Aceasta doresc și eu să aud. Acestea sunt cuvintele pe care doresc să le aud. Nu îmi pasă ce spun restul oamenilor, eu sunt gata să stau în voia Lui și să declar că El este Cuvântul lui Dumnezeu. Desigur. El a făgăduit aceasta și astăzi este la fel de mult Cuvântul, ca atunci. Amin.

Prietene, poate că aici stau oameni care nu pot fi de acord cu faptul că El este Profetul, și s-ar putea ca tu să nu fii de acord cu faptul că El este Vindecătorul, dar este un lucru cu care sunt de acord toți membrii bisericii, și anume că El este Mântuitorul.

Înainte de a încheia, aș vrea să vă mai spun ceva. Nu demult, un prieten de-al meu care este avocat, a avut un caz de despărțire între un soț și o soție. Avocatul era un bărbat fin, un creștin și un gentleman, și le-a spus: „Nu vă despărțiți!” El a încercat din răspuțeri să-i oprească, dar ei erau hotărâți s-o facă fiindcă între ei a intervenit ceva.

După o vreme, el le-a zis: „Ei bine, ar trebui să mergeți acasă să vă împărțiți lucrurile, pentru că știți ce se va întâmpla. Avocații și toți ceilalți vor merge acolo și vor lua tot.” Astfel, ei s-au dus acasă și au început să împartă tot ce aveau prin camere. Când au ajuns în sufragerie au început să se certe: „Eu am cumpărat

aceasta” și: „Eu am avut aceasta!”, apoi s-au dus în camera următoare și au început să împartă și lucrurile de acolo.

În cele din urmă, au ajuns și în podul casei și și-au amintit că acolo au un cuțar vechi, așa că s-au dus acolo și au început să zică: „Ei bine, aceasta a fost a mamei!” și așa mai departe. Ei stăteau acolo îngenuncheați lângă cuțarul acela, împărțind lucrurile din el fără să poată ajunge la vreo înțelegere.

„Aceasta îmi aparține mie, pentru că eu am plătit pentru ea. Eu am muncit pentru ea!”

„Ei bine, eu am stat acasă în timpul cât tu ai făcut aceasta.” Și au continuat să se certe așa.

La un moment dat, au sosit amândoi ceva de acolo și l-au apucat deodată. Ce era? O pereche mică de papucei de bebeluș, de la copilășul care se născuse din căsnicia lor, și pe care Dumnezeu îl luase apoi. Ei nu se puteau certa pentru aceasta, fiindcă era ceva comun, le aparținea amândouă. Și în timp ce îi țineau amândoi, și-au amintit că ea era mama acelui copilăș. El și-a amintit că ea era mama, iar ea și-a amintit că el a fost tatăl. Și în timp ce stăteau acolo și țineau acei papucei în mână, ei s-au apropiat unul de altul și s-au îmbrățișat, iar divorțul a fost anulat. De ce? Pentru că au găsit ceva ce aveau în comun.

Poate voi ați avut păreri diferite față de mine, în săptămâna aceasta, când ai văzut Duhul Sfânt venind și confirmând aceste cuvinte, și toate aceste lucruri. Poate nu ați fost de acord cu vindecarea bolnavilor, dar avem ceva în comun, și acesta este sângele lui Isus Hristos care ne salvează din păcat. Nu ați vrea să-l spălați și voi praful de pe picioare în seara aceasta?

Haideți să ne plecăm capetele numai pentru un moment. Țineți minte că El își ține fiecare promisiune. Și El a promis: „*De vor fi păcatele voastre cum e cârmâzul, se*

vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna.” (Isaia 1.18). „Toate păcatele îți sunt iertate, numai să crezi!”

În timp ce stăm cu capetele plecate, mă întreb câți din cei care se află aici vor să ridice mâna și să spună: „Frate Branham, începând din clipa aceasta, vreau să nu-L mai las niciodată să stea acolo în dizgrație. Acum am și eu șansa pe care a avut-o femeia aceea micuță și doresc să șterg praful de pe El, de pe Numele Lui scump, cu mărturisirea mea.” Ridicați mâinile și spuneți: „Roagă-te și pentru mine, frate Branham.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. Este bine.

Tată ceresc, în locul acesta s-au ridicat multe mâini. Noi am văzut că Numele lui Isus Hristos a fost târât prin noroi, deși tot ce este în cer și pe pământ poartă acest Nume. Fiecare mădular al bisericii, fiecare mădular al trupului lui Hristos este Doamna Isus. Tată, Te rugăm să ne ajuți în seara aceasta să vedem și să înțelegem acest lucru. Îngăduie ca harul Tău să vină acum peste acești oameni și să ne ierți fiecare păcat, astfel încât toți să fie conștienți că Tu ești aici și că stau în prezența Ta.

Îngăduie ca Duhul Tău cel Sfânt să ne învețe pe toți și să ni se ierte toate păcatele și greșelile noastre. Ajută-ne ca de acum înainte să fim făpturi noi, umplute cu Duhul Tău cel Sfânt. Eu vă vorbesc vouă și vă întreb: De ce nu L-a primit fariseul acela?

Noi Îl tot chemăm: „Oh, Doamne, vino!” Când ți-a fost bolnav copilul, tu L-ai chemat, iar El a fost fără îndoială milostiv. Când ai fost pe punctul să ai un accident, tu L-ai chemat și El te-a scăpat. Noi Îi cerem toate aceste lucruri și Îl invităm să ne ajute, dar mă întreb dacă nu ne este cumva rușine să spunem: „Până acum am fost doar un membru al bisericii, dar în seara aceasta vreau să-L găsesc în botezul cu Duhul Sfânt. Îl doresc și am nevoie de El, indiferent ce spune restul lumii!”?

Ați vrea să primiți și voi botezul cu Duhul Sfânt? Dacă vreți aceasta, am să vă rog

să faceți ceva: aș vrea să veniți aici unde stau eu. Veniți aici și stați lângă acest amvon. Vrea să vină puțin aici, fiecare persoană care nu este mântuită? Dacă credeți că El ascultă rugăciunile, n-ați vrea să veniți și să stați aici numai un minut, în timp ce cântăm un verset dintr-o cântare? Ce cântare? „Isus cheamă blând și duios.” În timp ce stați cu capetele plecate, în rugăciune, veniți și stați în locul acesta.

„Isus cheamă blând și duios...” Prieteni, veniți de oriunde ați fi. În aceste zile din urmă, cu puțin timp înainte de venirea Sa în formă fizică, Isus stă aici. El stă aici cu picioarele murdare. Ești tu gata să vii și să iei poziție, ridicând rușinea de pe Numele Lui?

Oh, păcătosule, vino acasă!

Vino acasă...

Hotărăște-te acum și vino degrabă

Vino acum! Avem timp suficient pentru că mâine este duminică, iar școala duminicală începe numai la 9.30. Veniți acum!

...voi, cei împovărați, veniți acasă!

Vă dați voi seama că Isus este aici?

El cheamă: „Oh, păcătosule, vino acasă!”

Vino acasă...

Așa este. Veniți și cei de la balcon, fiindcă vă vom aștepta. Veniți cu toții și ocupați-vă locul aici. Aceasta înseamnă viața voastră.

Ce se întâmplă? Uitați-vă la cutremurele de pe tot pământul, care scutură pământul din nou. Priviți ce se întâmplă peste tot. Timpul este aproape, ușa se va închide, iar voi veți plânge să intrați, dar nu se va mai putea.

Nu demult, am vorbit cu o tânără. Țineam o adunare în biserica baptistă și în seara aceea i-am cerut să vină la Hristos, dar ea a refuzat. După adunare m-a așteptat afară și mi-a zis: „Să nu mă mai rușinezi vreodată în felul acesta.” Un an mai târziu, eu am trecut pe stradă și am întâlnit-o din nou. Înainte era o tânără onorabilă, dar când am văzut-o acolo pe stradă, mergea fumând o țigară și avea juupoanele scoase la iveală. Ea era fiica unui diacon. M-am apropiat de ea și i-am zis:

„Bună, nu ești cumva...”

„Bună, predicatorule,” mi-a răspuns ea cu un limbaj din acel argou.

„Nu ți-e rușine să stai cu țigara aceea în gură?”

Dar ea mi-a răspuns: „Hei, nu vrei o dușcă din sticla mea?” Era pe jumătate beată.

„Nu ți-e rușine de tine însuși?”

„Vino să-și arăt unde stau.”

„Nu stai acasă?”

„Nu,” a răspuns ea.

„Ce ți s-a întâmplat?”

„Trage o dușcă din sticla mea și-ți voi povesti.”

„Nu ți-e rușine de tine însuși să-mi oferi de băut din sticla aceea și să fumezi?”

„Predicatorule, vreau să-ți spun ceva. Îți amintești seara când mi-ai spus că aceea a fost ultima mea șansă?”

„Da, îmi amintesc.”

„Ai avut dreptate. De atunci sufletul meu s-a împietrit foarte tare.”

Fiți atenți ce a spus mai departe, fiindcă mie îmi dă fiori pe șira spinării: „Aș fi putut să văd sufletul mamei mele arzând în flăcările iadului ca o plăcintă, și aș fi râs de ea.”

Vreți să ajungeți și voi în starea aceea? Nu îl respingeți! Nu vreți să veniți chiar acum și să stați aici cu ceilalți?

„Vino acasă, vino acasă...”

Aceasta se întâmplă dacă îl respingeți. Țineți minte că acum L-ați respins pentru ultima dată.

„Vino acasă cu sinceritate...”

El nu lipsește de la nici o întâlnire. Tu vei mai avea o întâlnire cu El, Îl vei întâlni la judecată sau Îl vei întâlni aici.

„Oh, păcătosule, vino acasă!”

Sunt foarte surprins pentru că inima mea simte ceva ciudat. În timp ce mă rugam, mă gândeam că voi predica despre altceva, dar El mi-a spus să aduc mesajul acesta și să vorbesc despre aceste lucruri. Am crezut că toate femeile cu părul scurt vor veni aici în timpul chemării la altar. Voi vă împietriți și vă îndepărtați atât de mult. Vedeți? Prin neascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu, voi treceți linia despărțitoare. Am crezut că veți veni, dar se pare că este mai târziu decât am crezut.

Țineți minte că sângele nu este pe mâinile mele, pentru că nu mi-a fost rușine să vă spun sfatul lui Dumnezeu așa cum este. Țineți minte că înăuntru este ceva care identifică exteriorul. Soră, îndepărtează-te de lucrul acela! Frate, ia-o de mână și haideți aici. De ce nu vrei să fii un creștin adevărat? Ce folos are să trăiești o viață sub condamnare? Nu faceți aceasta! Poate zici: „Păi, eu n-am făcut...” Mie nu-mi pasă ce ai făcut, pentru că *„după roade îi veți cunoaște.”*

Eu străbat America în mod constant, și în fiecare an îmi dau seama că este din ce în ce mai rău. Prin aceasta știu că ceva nu este în ordine. Ziua harului se încheie. Nu lăsați să vi se întâmple aceasta și vouă, celor din Tampa. Voi sunteți într-un oraș mare și frumos, unde totul este plin de strălucire, întocmai ca la Hollywood.

Toată lumea este contaminată. Televiziunea este plină de lucruri murdare și vulgare, iar voi încercați să le imitați, De ce nu luați exemplul lui Isus? De ce nu ascultați Cuvântul Lui? De ce nu faceți ceea ce este drept? Câți din cei prezenți aici, pot recunoaște sincer că nu au primit Duhul Sfânt? Uitați-vă la voi înșivă în

oglindă și veți ști că nu L-ați primit.

Sigur că nu. Uitați-vă la propria voastră viață și la felul în care vă purtați. Voi spuneți: „Eu aparțin de metodiști, bapțiști...” Este în ordine, nu am nimic împotriva acestui lucru, dar vă întreb: „Îl cunoașteți pe Isus Hristos? Trăiește El în voi?” Dacă trăiește, El Se va identifica acolo. Dacă este acolo, El este obligat să Se facă cunoscut pe Sine însuși. Tu nu Îl poți ascunde pentru că este la suprafață.

Ridică mâna dacă nu ai primit Duhul Sfânt și știi aceasta. Fii atât de sincer și spune: „Nu am primit Duhul Sfânt, știu că nu L-am primit.” Dumnezeu să vă binecuvânteze pentru sinceritatea voastră. El vă va onora sinceritatea. Dacă doriți Duhul Sfânt, de ce nu veniți chiar acum să stați aici cu păcătoșii aceștia care se pocăiesc? De ce nu veniți acum? Haideți și stați aici în timp ce vom cânta din nou. Spuneți: „Îl vreau și eu, frate Branham.

Voi aveți nevoie de Duhul Sfânt; veți avea nevoie de El pentru răpire. Așa este.

Țineți minte! Credeți că vă vorbește Dumnezeu? Credeți că Acela este Isus Hristos? Ridicați mâinile dacă credeți că în adunările pe care le-am avut în săptămâna aceasta a fost prezent Hristos. Ei bine, atunci locul vostru este la altar.

Să vă fie rușine, femeilor! Bărbaților, să vă fie rușine pentru că le lăsați să umble în felul acesta! Unii dintre voi, predicatorii, care aveți acel dolar atotputernic în locul Cuvântului lui Dumnezeu, vă lăsați adunarea să intre în această stare, numai pentru că o organizație...

Voi citiți aceeași Biblie pe care o citesc și eu. Nu vă este rușine de voi înșivă? Isus stă cu picioarele murdare, dar voi nu aveți destul curaj creștinesc ca să luați poziție pentru aceasta. Se pare că ar trebui să aveți. Dumnezeule, ai milă!

Rugăciunea mea este ca Dumnezeu să trimită chiar acum Duhul Sfânt, fiindcă aceasta va face adunarea să-și dea seama unde se află.

Sunteți conștienți că aceasta este șansa voastră? Veți face la fel ca mesagerul fariseului și veți trece pe lângă ultima voastră șansă?

Veți face aceasta? Să nu faceți așa ceva! Dacă pe undeva mai este vreo îndoială sau ceva greșit, ocupați-vă locul aici. Haideți, fiindcă locul vostru este aici.

Poate ziceți: „Ei bine, dar eu vreau să...” Nici ei nu au vrut aceasta. Nici ei nu s-au dus acolo ca să-L vadă. Ei nu puteau merge acolo să se identifice cu El, pentru că era împotriva adunării lor, nu împotriva Lui. Dar acelei femei micuțe nu i-a păsat de nimic. Ea știa că este o păcătoasă și a obținut iertarea.

Nu știu ce s-a întâmplat, dar unde sunt ei în seara aceasta? Unde credeți că este femeia aceea în seara aceasta? Unde este fariseul în seara aceasta, deși era un religios? Voi îi puteți auzi pe amândoi de unde sunt, și sunt sigur că oricând ați vrea să luați locul acelei femei. Deci nu contează cât ești de religios.

Isus nu lipsește la nici o întâlnire și își păstrează fiecare poruncă pentru care trebuie să răspunzi, așa că ar trebui să veniți chiar acum dacă nu aveți Duhul Sfânt. El v-a poruncit aceasta prin Petru, care a spus prin Duhul Sfânt: *„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.” (Fapte 2.38-39). Câtă vreme mai cheamă, El va împărți și Duhul Sfânt.

Nu vreți să veniți în timp ce vom cânta din nou? Aceasta este ultima oară. Țineți

mente că Hristos a fost aici, iar voi toți ați ridicat mâinile recunoscând că Acela a fost El și Cuvântul Său. Acolo adânc, în inima mea, Hristos a suferit și a suspinat.

El a stat odată pe muntele de lângă Ierusalim și a zis: „*Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut!*” (Matei 23.37). Eu v-am spus aceasta și la micul dejun de azi dimineață. De câte ori vin printre voi, pentecostalilor și alți oameni deosebiți, Duhul Sfânt îmi spune în adâncul inimii: „Cum am încercat să adun biserica de atâtea ori și cum ar fi acum în putere, dar voi nu ați vrut.” Vedeți? Nu ați vrut.

De ce nu faceți aceasta acum? Acesta este timpul. Lăsați deoparte orice povară și păcatul care vă cuprinde atât de ușor și haideți să alergăm cu răbdare în întrecerea care ne stă înaintea. Toată lumea să cânte acum cu mine, în timp ce mai facem încă o chemare. Ridica-vă și haideți aici! Dacă nu ai primit botezul Duhului Sfânt și ești un păcătos rătăcitor sau orice ai fi, vino aici să ne rugăm împreună. Vreți să faceți aceasta? Este ultima voastră chemare.

Încet și duios Isus cheamă

Te cheamă pe tine și mă cheamă pe mine.

El stă la poartă așteptând și uitându-se

Uitându-se după tine și după mine.

Ce s-ar fi întâmplat dacă fariseul din lecția noastră, ar fi stat acolo în spate și ar fi auzit chemarea la altar din seara aceasta? Ce ar fi făcut el?

Vino acasă, vino acasă...

Fariseul a trecut pe lângă El în ziua aceea, vrei să faci și tu la fel? Ce s-ar întâmpla dacă băiatul acela ar fi putut să stea din nou în fața Lui? Ce ar fi făcut mai întâi?

Încet și duios Isus cheamă

Vino acasă, vino acasă (Oh, Doamne!)

Cel care ești împovărat, vino...

Nu vă îngrijorează aceste semne ale pământului care se petrec astăzi? Sau ați trecut deja de stadiul acesta? Nu se găsește acolo nici măcar un punct sensibil? Dacă da, vino! Lasă-L pe El să intre și să preia totul de acolo. El te va face o făptură nouă, așa că te vei duce de aici ca cea mai fericită persoană care ai fost vreodată.

Oh, păcătosule, vino acasă!

Haideți să murmurăm cu capetele plecate. (Fratele Branham începe să murmure).

De ce nu vii acum? Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere.

Voi, cei împovărați, veniți acasă! Oh, rătăcitorule, vino acasă).

Nu ești îngrijorat? Dacă nu ești convins, nu poți fi îngrijorat. Dacă nu poți fi convins că Acesta este Isus, nu poți fi îngrijorat. Vino acasă!

Dacă aici, în public, nu poți vorbi mult despre aceasta, cum va fi atunci când

trebuie să depui mărturie?

Cu câțva timp în urmă am auzit o scurtă istorioară. Aș vrea să ascultați cu atenție.

Era un om care se numea Danny Martin. El a străbătut toată țara și a avut multe treziri. Se spune că într-o noapte a visat că a murit și a ajuns la poarta raiului, unde a fost întrebat:

„Cine se apropie?”

„Sunt evanghelistul Danny Martin,” a răspuns el.

„Vino să vedem dacă numele tău este scris în cartea aceasta,” a spus portarul, după care a continuat: „Nu este.”

„Ei bine, dar am fost predicator,” a insistat Danny.

„Nu te ajută cu nimic ce ai fost. Dacă numele tău nu este scris aici, nu poți intra pe ușa aceasta. Tu trebuie să ai numele scris în carte ca să poți intra.”

„Și ce pot să fac?”

„Dacă vrei, poți să-ți aperi cauza în fața tronului alb de judecată al lui Dumnezeu.”

Oh, frate și soră, voi nu vreți să mergeți acolo!

„În cazul acesta nu am altă alternativă decât să-mi apăr cauza,” a răspuns Danny, și a povestit că a început să meargă undeva , dar nu știa unde se află.

„Am ajuns într-o lumină care venea de nicăieri,” povestea el, „așa că am încetinit și în final m-am oprit. Apoi am auzit un Glas care-mi zicea: „Cine se apropie de tronul Meu de judecată?”

„Eu,” a răspuns Danny. „Sunt evangelistul Danny Martin din America și am câștigat multe suflete, dar nu au vrut să mă lase să intru pe poartă.”

„Ei bine,” a spus Glasul acela, „dacă ai cerut, cazul tău este adus la Curtea Mea de justiție, și îți voi face dreptate. Eu am poruncile, așa că spune-Mi, Danny Martin, ai mințit vreodată în viață?”

„Am crezut că am fost un om cinstit, dar în prezența acelei Lumini, mi-am dat seama că am făcut unele lucruri care erau greșite, așa că am răspuns: „Da, Doamne, am mințit.”

„Ai furat vreodată?”

„Am crezut că am fost un om onest, dar am văzut câteva lucruri...”

Așteptați să intrați în prezența acelei Lumini! Tu crezi că ești în ordine dar așteaptă să ajungi acolo. Încearcă să te apropii numai o dată cu părul scurt sau fumând țigări. Încearcă numai o dată! Vedeți? Credeți că spun numai așa aceste lucruri? Eu vi le dovedesc cu Scriptura. Este adevărul. Încearcă să porți o singură dată o pereche de pantaloni lungi sau scurți și vei afla unde te afli, fiindcă Biblia spune că așa ceva este o urâciune înaintea lui Dumnezeu. Vedeți? Unde vă este conștiința?

Și El a continuat: „Ei bine, ai făcut aceasta și aceea?”

„Da.”

„Danny, ai păcătuit vreodată?”

„Da, am păcătuit.”

Spunea că simțea cum oasele îi ieșeau din încheieturi în așteptarea aceluia: „Îndepărtează-te din prezența Mea în iadul fără sfârșit!”, dar a auzit cel mai duios Glas pe care l-a auzit vreodată, așa că s-a întors să vadă cine era. Când l-a privit, a văzut cea mai minunată Față pe care a văzut-o vreodată.

El a spus: „Tată, este adevărat. Danny a încercat să trăiască în totul cum a știut mai bine, dar a și greșit. Totuși, este un lucru pe care l-a făcut pe pământ: acolo jos, el a stat de partea Mea, a luat poziție pentru Mine și pentru Cuvântul Meu, iar acum, voi sta Eu pentru el.”

Aceasta faceți voi acum: luați poziție pentru El aici, iar în ziua aceea și El va sta înaintea Tatălui pentru voi.

Tată ceresc, Te rog să ai milă și să ierți păcatele acestor oameni, pentru că ei au venit aici ca să ia poziție pentru Tine. Fiecare din ei vrea să fie umplut cu Duhul Sfânt, de aceea Te rog să li-L dai, fiindcă cer aceasta, Doamne, pentru slava Ta, în timp ce ei stau în fața acestei audiențe ca martori.

Unii dintre ei sunt membri ai bisericii, unii sunt rătăciți, iar unii nu Te-au acceptat niciodată înainte. Ei stau aici și văd murdăria care însoțește o mărturie creștină adevărată, fiindcă sunt pregătiți să ia poziție ca femeia aceea, și să mărturisească

faptul că sunt păcătoși. Doamne, ei vor să spele cu lacrimile lor noroiul de pe Numele Tău. Ajută-i să poată face aceasta.

Am să vă cer un lucru. Ca să nu o faceți aici, în fața acestei mulțimi, puteți merge acolo în spate unde avem camere pregătite. Dacă vreți să vă pocăiți, aș vrea să mergeți acolo. Urcați aceste scări și mergeți acolo. Faceți aceasta pentru mine? Haideți aici. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe fiecare dintre voi.

Mai este cineva care ar vrea să vină acum, în timp ce mergem? Mă voi întâlni imediat cu voi, acolo în spate. Dacă nu ați primit niciodată Duhul Sfânt, este timpul să-L primiți. Acesta este timpul să vă puneți în rânduală cu Dumnezeu. Este momentul să luați poziție pentru El, dar dacă nu o faceți, nici El nu va lua poziție pentru voi în ziua aceea.

Domnul binecuvântează. Se pare că merg toți. Cred că sunt sinceri și că acesta este cel mai mare timp pe care l-am văzut în Tampa după multă vreme. Nu vor să mai vină și alții în față? Acolo sunt lucrători cu care puteți merge. Fraților, mergeți acolo să-i întâlniți în camere separate. Noi vom fi acolo în câteva minute.

Nu mai vine nimeni în timp ce ne pregătim să mergem acolo? Doar ridicați-vă.

Îl lăsați pe Isus să stea în ziua aceea pentru voi? Poate ziceți: „Dacă aș fi trăit în vremea aceea și îl vedeam în starea aceea, nu aș fi procedat în felul acela!” Dar ce se întâmplă? Atitudinea ta de astăzi arată ce ai fi făcut atunci. Vedeți? Atitudinea pe care o aveți acum, vă face să vă simțiți că sunteți în ordine? Atunci este bine. Aceasta este între voi și Dumnezeu. Eu nu sunt judecător, ci sunt responsabil doar pentru Cuvânt. El este aici, în adunare, iar ei au venit din diferite biserici și vor să se pună în ordine. Aceasta este tot. Ei sunt pregătiți.

De ce vreți să trăiți o viață creștină numai pe jumătate? Fiți ori pentru Dumnezeu, ori împotriva Lui, pentru ca oamenii să vă cunoască adevărata culoare și pe ce

stați. Dumnezeu îi va binecuvânta pe cei ce s-au dus dincolo, pentru că merg să moară pentru ei înșiși. Ei merg să-și dea viața. Se duc la Calvar și vor fi crucificați față de lucrurile lumii, față de modă și față de lumea aceasta stricată în care trăim. Ei vor muri pentru Isus Hristos care este prezent aici. Ei vor muri față de sine și se vor naște din nou pentru Isus Hristos.

Dumnezeu să îi binecuvânteze. Mai vine cineva în timp ce vom cânta încet?

Isus cheamă duios și blând

Oh, păcătosule, vino acasă!

Vino acasă, vino acasă,

Voi cei împovărați, veniți acasă.

Duhul Sfânt din inima mea plânge pentru că știu că sunt atât de mulți care trec pe lângă aceasta.

Oh, păcătosule, vino acasă!

De la balcon, de pretutindeni unde vă aflați, eu vă ofer lui Isus Hristos. Îl veți primi? Soră și frate, nu veniți și voi să vă reînnoiți legământul și să-I promiteți că-L veți sluji?

Voi știți că nu aș sta aici, în fața voastră, și nu v-aș vorbi dacă nu aș cunoaște... Cineva primește ultima chemare. Este rușinos să tragi de oameni care nu Îl primesc. Este rușinos și de plâns, dar se pare că așa trebuie să fie. În mine este

ceva care mă sfâșie.

Lăsați-mă să vă spun ceva. Fiți atenți! Ca să vă arăt că El este aici, gata să privească spre cei bolnavi și în nevoi, privesc spre o femeie care și-a pierdut simțul mirosului. Ea s-a rugat chiar atunci pentru aceasta. Doamnă, dacă este adevărat, ridică mâna.

La capătul acestui rând stă o femeie care vine din alt stat. Ea vine din Georgia și are înăuntru o tumoare. Dacă crede, femeia poate fi vindecată. Ea a sosit acum și se numește doamna Turner. Crezi din toată inima că Isus Hristos te face bine? Crezi aceasta?

Ești o străină și nu ai număr de rugăciune, nu-i așa? Cineva te-a adus chiar acum, tocmai din statul Georgia. Te-a adus fiul tău. În ordine. Voi știți că este imposibil să știu aceasta, pentru că tu ai sosit acum și te-ai așezat acolo. Dacă este adevărat, ridică mâna. Vedeți?

Același Duh Sfânt care a spus aceasta, vorbește împotriva oamenilor de aici. El Se identifică, oameni buni. Nu faceți aceasta fiindcă este o greșeală prematură. Țineți minte că ați venit aici ca să ascultați, și eu apreciez aceasta, dar dragostea este corectoare. Dacă îți vezi copilul stând în stradă, i-ai spune: „Junior, nu ar trebui să faci aceasta!”? Eu cred că dacă l-ai iubi, te-ai grăbi să-l iei de acolo și să-l duci în casă. Dragostea te corectează, nu te mângâie. Eu trebuie să vă cert, chiar dacă colecta, donațiile și celelalte lucruri ale voastre fac posibile aceste adunări. Credeți că nu vă iubesc? Din toată inima. Soră, poate crezi că am ceva împotriva ta din pricina lucrurilor pe care le faci, dar nu am nimic, ci te iubesc cu o dragoste dumnezeiască. Cineva mi-a zis: „Dacă ai fi fost puțin mai tânăr, nu ai fi gândit în felul acesta!” dar vreau să știți că și la paisprezece ani am gândit la fel ca acum, pentru că așa spune Biblia.

Nu face această greșeală! Nu te încrede în vorbirea în limbi pentru Duhul Sfânt. Duhul Sfânt vorbește în limbi, dar nu te încrede în aceasta și apoi fă lucrurile pe

care le faci! Nu te încrede în dansul în duh și în ceva senzații! Hristos este o Persoană, El este Cuvântul. Dacă El este aici, face Cuvântul să lucreze așa cum trebuie să lucreze. Dar dacă Îl respingi, cum poate fi Hristos în viața ta?

„Vino acasă, vino acasă...”

Ușa este încă deschisă. Nu uitați că la judecată eu nu voi fi găsit vinovat.

„Voi, cei împovărați...”

Isus Hristos S-a identificat printre voi, arătând că este Același Duh. El a spus: *„În zilele când Se va arăta Fiul omului...”* El este Același ieri, azi și în veci. El este Același Isus care stătea acolo cu picioarele murdare. Credeți că El ar legitima un fățarnic? Ar legitima El pe cineva care nu cunoaște Cuvântul? Aceasta este identificarea care cunoaște Cuvântul. Eu vă spun Adevărul, nu treceți pe lângă El!

„Vino acasă...”

Eu stau aici gata să vă întâlnesc. Camerele sunt pregătite, iar oamenii au îngenuncheat peste tot.

„Tu cel împovărat, vino acasă...”

Dumnezeule, ai milă, ai milă. Nu puteți simți acea tânguire?

Blând și duios Isus cheamă

Oh, păcătosule, vino acasă!

Vino acasă, vino acasă,

Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere.

Vino acasă...

Blând și duios Isus cheamă,

Oh, păcătosule...

Ce este un păcătos? Nu cei care fumează. Fumatul nu este un păcat, băutul nu este un păcat, curvia nu este un păcat. Nu, nu! Acestea sunt atributele păcatului. Tu faci aceasta pentru că ești necredincios. Există numai două posibilități: ori ești credincios, ori ești necredincios. Dacă nu ești credincios, nu contează cât ești de religios, fiindcă ești tot un păcătos.

Dacă nu accepți fiecare Cuvânt din Biblia aceasta, ești un păcătos. Cerurile și pământul vor trece, dar nici măcar un cuvânt sau o iotă nu vor trece. Poate zici: „Bine, dar eu aparțin bisericii. Oamenii mei nu...” Aceasta nu contează. „Eu fac aceasta...” Pe mine nu mă interesează ce faci, tu ești ori credincios, ori păcătos. Aceasta este destul de tare. Vă spun aceasta pentru că Cel care vă cunoaște inimile, îmi poruncește s-o fac. Sunteți gata? Văd că mai vin câțiva. S-ar putea ca acolo să mai fie cineva. Numai puțin.

De ce nu vii acum, când apa este tulburată? Peste câteva minute, acolo în spate va fi un lucru mare. Haideti, nu veniti? Ridicati-va și faceti o promisiune lui Dumnezeu. Spuneti: „Doamne, Dumnezeule, iartă-mă pentru ce am făcut. Eu am spus că sunt

creștin, Doamne, dar Ceva din mine îmi spune că sunt condamnat chiar acum, în prezența Celui care Se identifică pe Sine însuși ca fiind Domnul Isus Hristos. Sunt condamnat chiar în inima mea și știu că Tu faci aceasta atât de simplu! Sunt condamnat, de aceea merg chiar acum să pun acest lucru la punct. Dumnezeule, Îți promit chiar acum, că de azi înainte voi trăi numai pentru El.” Faceți aceasta? În ordine.

Dacă aceasta este tot, haideți să ne ridicăm numai pentru un minut în picioare. Mi-aș dori să pot cânta cântarea:

Iartă-mă, Doamne, și încearcă-mă încă o dată,

Eu voi fi al Tău, Doamne, dacă Tu vei fi al meu,

Dacă voi greși sau dacă voi cădea, lasă-mă să mă ridic și să încerc din nou.

Iartă-mă, Doamne, și încearcă-mă încă o dată.

Câți dintre voi sunteți creștini și credeți că sunteți ancorați în Hristos și pregătiți pentru judecată? Sunteți pregătiți să fiți răpiți la sunetul trâmbiței? Totul se va petrece atât de repede încât nu veți avea timp să mai faceți nimic altceva. Se va întâmpla într-o clipă, la o clipire din ochi. Dacă va fi într-una din aceste zile? Dacă veți trece pe lângă ea? Aceasta este pentru veșnicie, din veșnicie în veșnicie. Ce poate să însemne acest puțin timp de plăceri lumești? Nimic.

Cred că ar trebui să ne dedicăm viețile lui Hristos, nu credeți la fel? Câți dintre voi doresc să-și predea din nou viețile în seara aceasta? Eu Îi predau chiar acum viața mea.

Gândiți-vă la păcatul care vă înfășoară și haideți să ne ridicăm mâinile spre Dumnezeu, fiecare în felul lui. Țineți minte că El este Omniprezent. În timp ce aici stau cam o mie opt sute sau două mii de oameni care se roagă, poate că în jurul pământului mai este un milion care se roagă în același timp, iar El îi aude pe fiecare dintre ei. Nu există nici măcar o vrabie, pe stradă, care să nu fie cunoscută de El. El cunoaște fiecare taină a inimii.

Haideți să ne rugăm în felul nostru și să ne predăm lui Hristos.

Doamne Isuse, prezența Ta a fost atât de copleșitoare acum câteva minute, încât nici nu am mai putut să respir. Am simțit să sunt pe cale să mă duc. Eu știu că trebuie să fie un motiv pentru care vrei să lucrezi în felul acesta. Doamne, eu nu înțeleg, dar Tu înțelegi. Tu ești Dumnezeu și Te-ai identificat foarte clar pe Tine însuși. Noi Te credem și știm că ești aici.

Aici în clădire sunt sute de mâini ridicate. Noi ne predăm pe noi înșine pentru o înnoire. Doamne, mă predau din nou, la acest amvon de unde am predicat și unde Te-am văzut identificându-Te pe Tine însuși în săptămâna aceasta. Mă predau pentru o înnoire în slujba Ta.

Iartă-mă pentru toate plângerile mele că sunt obosit. Doamne, ia-mă în brațele Tale. Ia-ne pe toți, ia-ne din aceste griji și lucruri lumești, ca să ne putem preda pe deplin în slujba Domului Isus Hristos. Împlinește aceasta, Tată, și ascultă-ne în seara aceasta.

Binecuvântează-i pe cei ce caută botezul Duhului Sfânt și fă ca El să vină din ceruri ca vâjăitul unui vânt puternic. Îngăduie ca El să umple fiecare persoană de aici cu Foc de la altarul lui Dumnezeu. Împlinește aceasta, Doamne. Te lăudăm și Îți mulțumim pentru că ne primești, și Îți mulțumim și Te lăudăm pentru copiii Tăi. Te lăudăm pentru că ai spus că dacă ne mărturisim păcatele, Dumnezeu este drept ca să le ierte. Îngăduie să fim iertați cu toții, iar mâine vom vedea cea mai mare adunare de rugăciune pentru bolnavi pe care a văzut-o vreodată țara aceasta, din

pricina mărturiei noastre. Fă aceasta, Doamne, pentru că ne predăm Ție în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vino, frate Cox. Predați-vă lui Dumnezeu. Fratele Cox sau un alt predicator va continua rugăciunea.

- Amin -